

31977L0540

29.8.1977

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 220/83

DYREKTYWA RADY
z dnia 28 czerwca 1977 r.
w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących świateł postojowych
w pojazdach silnikowych

(77/540/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 100,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

wymagania techniczne, jakim muszą odpowiadać pojazdy silnikowe na mocy przepisów krajowych, dotyczą, między innymi, świateł postojowych;

w związku z różnicami, jakie istnieją między przepisami krajowymi poszczególnych Państw Członkowskich, zachodzi konieczność przyjęcia przez wszystkie te Państwa, w uzupełnieniu do ich obowiązujących obecnie przepisów krajowych lub w miejsce tych przepisów, jednolitych regulacji, które pozwolą na objęcie wszystkich typów pojazdów homologacją typu EWG, będącą przedmiotem dyrektywy Rady 70/156/EWG z dnia 6 lutego 1970 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do homologacji typu pojazdów silnikowych i ich przyczep ⁽³⁾, które ma być wprowadzone w stosunku do każdego typu pojazdu;

w dyrektywie 76/756/EWG ⁽⁴⁾ Rada ustanowiła wspólne wymagania dotyczące instalacji urządzeń oświetleniowych i sygnalizacji świetlnej na pojazdach silnikowych i ich przyczepach;

ujednolicone procedury homologacji części dla świateł postojowych umożliwiają każdemu Państwu Członkowskiemu kontrolę zgodności z wymaganiami dotyczącymi jednolitej konstrukcji oraz z wymaganiami zawartymi w badaniach, oraz informowanie innych Państw Członkowskich o swoich wynikach wysyłając kopie sporządzonego świadectwa homologacji części dla każdego typu świateł postojowych; umieszczenie znaku homologacji EWG części na wszystkich światłach postojowych wyprodukowanych zgodnie z typem posiadającym homologację, zapobiega potrzebie kontroli technicznych niniejszych świateł postojowych;

zbliżanie ustawodawstw krajowych dotyczących pojazdów silnikowych uprawnia do wzajemnego uznania przez Państwa Członkowskie przeprowadzonych przez nie badań opartych na wspólnych wymaganiach,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

1. Każde Państwo Członkowskie przyznaje homologację EWG części dotyczącą dowolnego typu świateł postojowych, które spełniają wymagania pod względem konstrukcji oraz badania ustanowione w załącznikach I, II, IV, V i VI.

2. Państwo Członkowskie, które przyznało homologację EWG części, podejmuje środki wymagane w celu sprawdzenia czy modele produkcyjne są zgodne z typem posiadającym homologację, tak dalece, jak jest to konieczne i w przypadku zaistnienia potrzeby wpływającej ze współpracy z właściwymi władzami w innych Państwach Członkowskich. Takie kontrole ograniczają się do kontroli na miejscu.

Artykuł 2

Państwa Członkowskie wydają producentowi lub jego uprawnionemu przedstawicielowi znak homologacji typu EWG, którego przykład jest przedstawiony w załączniku IV dla każdego typu świateł postojowych, który homologują zgodnie z art. 1.

Państwa Członkowskie podejmują odpowiednie środki zapobiegające użyciu znaków mogących spowodować pomylenie świateł postojowych, z innymi przyrządami, które uzyskały homologację zgodnie z art. 1.

Artykuł 3

1. Żadne z Państw Członkowskich nie może zabronić wprowadzania do obrotu świateł postojowych z powodów dotyczących ich budowy lub sposobu działania, jeżeli są one oznaczone znakiem homologacji EWG części.

⁽¹⁾ Dz.U. C 118 z 16.5.1997, str. 29.

⁽²⁾ Dz.U. C 114 z 11.5.1997, str. 4.

⁽³⁾ Dz.U. L 42 z 23.2.1970, str. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 262 z 27.9.1976, str. 1.

2. Jednakże Państwo Członkowskie może zabronić wprowadzenia do obrotu świateł postojowych oznaczonych znakiem homologacji EWG części, które w sposób stały nie są zgodne z homologowanym typem. W takim przypadku Państwo Członkowskie poinformuje inne Państwa Członkowskie oraz Komisję o podjętych środkach, podając powody swojej decyzji.

Artykuł 4

Właściwe organy każdego Państwa Członkowskiego w ciągu jednego miesiąca przesyłają właściwym organom pozostałych Państw Członkowskich kopię świadectwa homologacji części, którego przykład podany jest w załączniku III, wypełnionego dla każdego typu światła postojowego, który został homologowany lub nie.

Artykuł 5

1. Jeżeli Państwo Członkowskie, które udzieliło homologacji EWG części danemu typowi świateł postojowych stwierdzi, iż liczne światła postojowe noszące ten sam znak homologacji EWG części nie są zgodne z typem, któremu udzieliło homologacji, Państwo to podejmie odpowiednie środki w celu zapewnienia zgodności produkcji z homologowanym typem. Właściwe organy tego Państwa Członkowskiego poinformują właściwe organy innych Państw Członkowskich o podjętych krokach, które mogą polegać, w przypadku stałej niezgodności, nawet na cofnięciu homologacji EWG części. Wspomniane organy podejmą te same środki w przypadku gdy zostaną poinformowane przez właściwe organy innego Państwa Członkowskiego o wystąpieniu tego rodzaju braku zgodności.

2. Właściwe organy Państw Członkowskich w ciągu miesiąca powiadamiają się wzajemnie o cofnięciu homologacji EWG części oraz o powodach podjętych środków.

Artykuł 6

Każda decyzja zawierająca odmowę lub cofnięcie homologacji, czy też zakaz wprowadzenia do obrotu lub dopuszczenia do ruchu, podjęta na mocy przepisów ustanowionych w celu wykonania niniejszego rozporządzenia, zawiera jej szczegółowe uzasadnienie. Zostaje ona doręczona zainteresowanemu wraz ze wskazaniem środków odwoławczych, przysługujących na podstawie ustawodawstw obowiązujących w Państwach Członkowskich oraz terminów do wniesienia odwołania.

Artykuł 7

Żadne Państwo Członkowskie nie może odmówić przyznania homologacji typu EWG lub krajowej homologacji dowolnego pojazdu silnikowego, na podstawie ich świateł postojowych,

jeśli posiadają one znak homologacji EWG części i są zainstalowane zgodnie z wymaganiami ustanowionymi w dyrektywie 76/756/EWG.

Artykuł 8

Żadne Państwo Członkowskie nie może odmówić lub zabronić sprzedaży, rejestracji lub dopuszczenia do ruchu lub użytkowania dowolnego pojazdu na podstawie świateł postojowych, jeśli posiadają one znak homologacji EWG części oraz są zainstalowane zgodnie z wymaganiami ustanowionymi w dyrektywie 76/756/EWG.

Artykuł 9

Do celów niniejszej dyrektywy, „pojazd” oznacza pojazd silnikowy przeznaczony do użytkowania na drogach, z lub bez nadwozia, posiadający przynajmniej cztery koła i maksymalną prędkość konstrukcyjną przekraczającą 25 km/h, z wyjątkiem pojazdów, które poruszają się na szynach, ciągników leśnych lub rolniczych oraz maszyn i sprzętu do robót publicznych.

Artykuł 10

Wszelkie zmiany konieczne do dostosowania wymagań załączników, celem uwzględnienia postępu technicznego przyjmuje się zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 13 dyrektywy 70/156/EWG.

Artykuł 11

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy konieczne do wykonania niniejszej dyrektywy w terminie 18 miesięcy od jej ogłoszenia i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy.

Artykuł 12

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 28 czerwca 1977 r.

W imieniu Rady

W. RODGERS

Przewodniczący

SPIS ZAŁĄCZNIKÓW

ZAŁĄCZNIK I:	Definicje, specyfikacje ogólne, natężenie wysyłanego światła, procedura badania, barwa wysyłanego światła, zgodność produkcji, uwagi dotyczące barwy
ZAŁĄCZNIK II:	Kąty minimalne wymagane przy rozkładaniu światła w przestrzeni
ZAŁĄCZNIK III:	Wzór świadectwa homologacji EWG części
ZAŁĄCZNIK IV:	Homologacja EWG części oraz wymagania dotyczące oznakowania
ZAŁĄCZNIK V:	Charakterystyka fotometryczna
ZAŁĄCZNIK VI:	Barwa wysyłanego światła, współrzędne trójkromatyczne

ZAŁĄCZNIK I

DEFINICJE, SPECYFIKACJE OGÓLNE, NATĘŻENIE WYSYŁANEGO ŚWIATŁA, PROCEDURA BADANIA, BARWA WYSYŁANEGO ŚWIATŁA, ZGODNOŚĆ PRODUKCJI, UWAGI DOTYCZĄCE BARWY**1. DEFINICJE**

- 1.1. „Światło postojowe” jest to światło, które służy do oświetlenia nieruchomego pojazdu znajdującego się na obszarze zabudowanym.
- 1.2. „Oś odniesienia” jest to oś charakterystyczna dla danego sygnału świetlnego, określona przez producenta jako kierunek odniesienia ($H = 0^\circ$, $V = 0^\circ$) przy dokonywaniu pomiarów fotometrycznych i przy montowaniu światła na pojeździe.
- 1.3. „Środek odniesienia” znajduje się w punkcie przecięcia się osi odniesienia z zewnętrzną powierzchnią wysyłającą światło określoną przez producenta danego światła.
- 1.4. Wyrażenie „typ światła postojowego” odnosi się do świateł postojowych, które nie różnią się między sobą takimi podstawowymi cechami jak:
- 1.4.1. znak fabryczny lub towarowy;
- 1.4.2. charakterystyką systemu optycznego;
- 1.4.3. typem żarówki.

2. SPECYFIKACJE OGÓLNE

- 2.1. Każda próbka określona w załączniku IV ppkt 1.2.3 odpowiada specyfikacjom określonym w pkt 3 i 5.
- 2.2. Światła postojowe są tak zaprojektowane i skonstruowane, aby w normalnych warunkach ich stosowania, pomimo wibracji, którym mogą podlegać podczas użytkowania, gwarantowały zadowalające działanie i zachowały opisane w niniejszej dyrektywie właściwości.

3. NATĘŻENIE WYSYŁANEGO ŚWIATŁA

- 3.1. Na osi odniesienia natężenie wysyłanego światła przez każdą z dwóch próbek określonych w załączniku II ppkt 1.2.3 nie jest mniejsze niż minimalne natężenie i nie jest większe niż maksymalne natężenie określone poniżej:

		<i>Minimalne (cd)</i>	<i>Maksymalne (cd)</i>
3.1.1.	Światła postojowe przednie	2	60
3.1.2.	Światła postojowe tylne	2	30
3.2.	Poza osią odniesienia, w obszarze określonym na wykresach ustawienia w załączniku II, natężenie światła wysyłanego przez każdą z dwu próbek musi spełniać następujące warunki:		
3.2.1.	w dowolnym kierunku odpowiadającym punktom znajdującym się w tabeli rozkładu natężenia światła odtworzonego w załączniku V, musi być nie mniejsze niż wartość przedstawiona we wspomnianej tabeli dla danego kierunku, wyrażone jako procent wartości minimalnej określonej w ppkt 3.1;		
3.2.2.	w dowolnym kierunku w przestrzeni, z którego widoczne jest dane światło, nie przekracza maksimum określonego w ppkt 3.1;		
3.2.3.	jednakże natężenie światła wysyłanego przez światła zintegrowane ze światłami stopu (patrz ppkt 3.1.2) jest równe 60 cd poniżej płaszczyzny tworzącej kąt 5° w dół od płaszczyzny poziomej;		

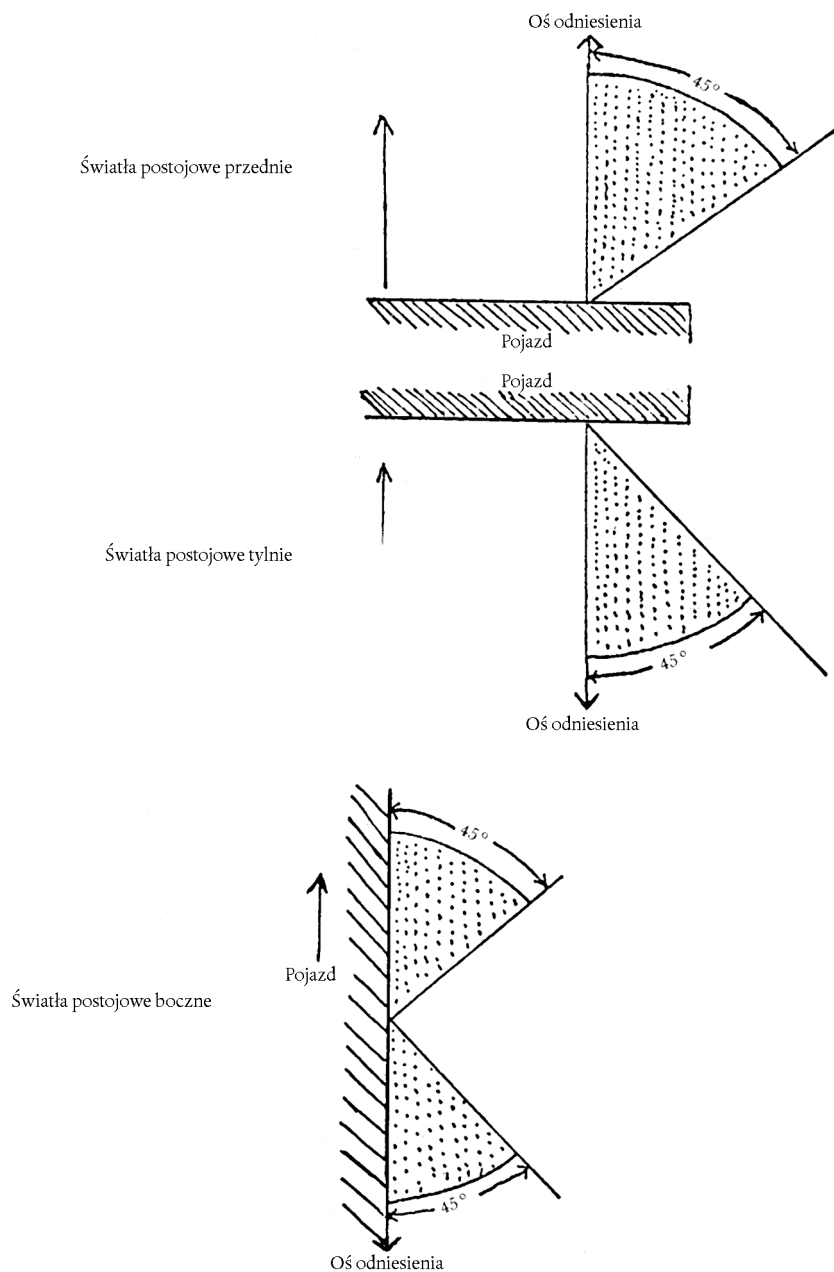
- 3.2.4. co więcej,
 - 3.2.4.1. dla pól określonych w załączniku II, natężenie światła nie może być mniejsze niż 0,05 cd;
 - 3.2.4.2. muszą być spełnione wymagania określone w załączniku V ppkt 2.2 dotyczące miejscowych różnic w natężeniu.
 - 3.3. Pomiary intensywności świecenia muszą być dokonywane dla światła ciągłego oraz światła kolorowego, w przypadku światła wysyłającego światło bursztynowe bądź czerwone.
 - 3.4. W załączniku V, do którego odnosi się ppkt 3.2.1, podane zostały szczegóły dotyczące metod stosowanych przy pomiarze światła.
 - 4. PROCEDURA BADANIA
Wszystkie pomiary są przeprowadzane przy użyciu standardowych bezbarwnych lamp żarowych typu zalecanego dla przyrządów, i wyregulowanych w taki sposób by wysyłały one strumień światła opisany dla tego typu lamp.
 - 5. BARWA WYSYŁANEGO ŚWIATŁA
Barwa wysyłanego światła mierzona przy użyciu źródła światła o temperaturze barwy 2 854 K, odpowiadającej oświetleniu A Międzynarodowej Komisji ds. Oświetlenia (CIE), musi mieścić się w granicach współrzędnych opisanych w załączniku VI.
 - 6. ZGODNOŚĆ PRODUKCJI
Każde światło postojowe posiadające znak homologacji EWG części musi odpowiadać homologowanemu typowi i spełniać warunki fotometryczne ustalone w pkt 3 i 5. Jednakże w przypadku światła postojowego wziętych losowo z serii produkcji, wymagania dotyczące minimum natężenia wysyłanego światła (mierzonego przy użyciu standardowej lampy żarowej jak wymieniono w pkt 4) są ograniczone w każdym głównym kierunku do 80 % minimalnej wartości określonej w ppkt 3.1 i 3.2.
 - 7. UWAGI DOTYCZĄCE BARWY
Homologację EWG części przyznaje się, jeśli barwa wysyłana przez światło postojowe jest taka sama jak barwa ustanowiona w załączniku I do dyrektywy 76/756/EWG ppkt 3.13.
-

ZAŁĄCZNIK II

KĄTY MINIMALNE WYMAGANE PRZY ROZKŁADANIU ŚWIATŁA W PRZESTRZENI ⁽¹⁾

We wszystkich przypadkach, kąty minimalne wymagane przy rozkładaniu światła w przestrzeni wynoszą 15° powyżej i 15° poniżej płaszczyzny poziomej.

Minimalne poziomy kątów przy rozkładaniu światła w przestrzeni

⁽¹⁾ Kąty pokazane na rysunkach są właściwe dla urządzeń, które mają być na prawej stronie pojazdu. Strzałki wskazują przód pojazdu.

ZAŁĄCZNIK III

WZÓR ŚWIADECTWA HOMOLOGACJI EWG CZĘŚCI

(Maksymalny format: A4 (210 x 297 mm))

Nazwa organu administracyjnego

Notyfikacja dotycząca przyznania, odmowy bądź cofnięcia homologacji EWG części dla danego typu świateł postojowych

- Nr homologacji EWG części
1. Typ światła postojowego
 2. Typ(-y) żarówki(-ek)
 3. Barwa wysyłanego światła
 4. Znak fabryczny lub towarowy światła
 5. Nazwa i adres producenta
 6. Jeżeli producent wyznaczył swojego przedstawiciela, nazwa i adres przedstawiciela producenta
 7. Przedstawiony do homologacji EWG części w dniu
 8. Placówka techniczna odpowiedzialna za przeprowadzenie badań homologacyjnych EWG części
 9. Data wystawienia Protokołu tej placówki
 10. Numer Protokołu sporządzonego przez tę placówkę
 11. Data przyznania, odmowy, wycofania homologacji EWG części ⁽¹⁾.....
 12. Jednolita homologacja EWG części przyznana na podstawie załącznika IV ppkt 3.3 dla oświetlenia oraz przyrządu wysyłającego światło obejmującego kilka lamp, w szczególności:
 13. Data przyznania, odmowy, wycofania homologacji EWG części ⁽¹⁾.....
 14. Miejsce
 15. Data
 16. Podpis
 17. Załączony rysunek nr pokazujący geometryczną pozycję, w której dane światło ma zostać zamontowane na pojeździe oraz pokazujący oś odniesienia i środek odniesienia świateł postojowych
 18. Uwagi

⁽¹⁾ Niepotrzebne skreślić.

ZAŁĄCZNIK IV

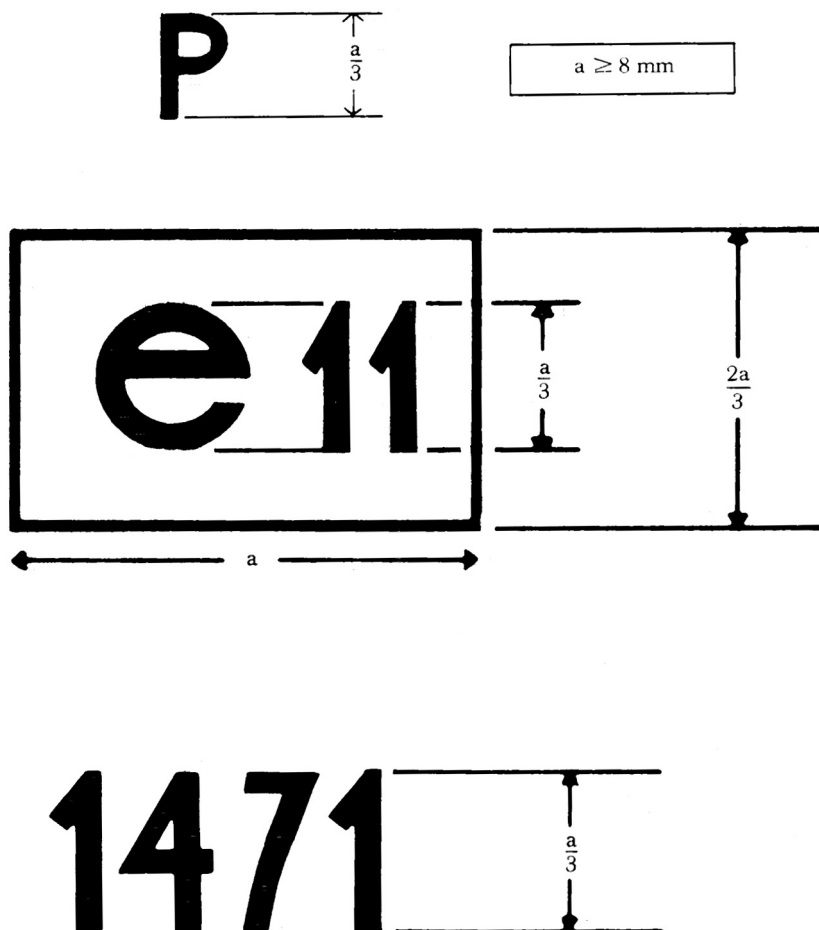
HOMOLOGACJA EWG CZĘŚCI ORAZ WYMAGANIA DOTYCZĄCE OZNAKOWANIA

1. WNIOSKI O HOMOLOGACJĘ EWG CZĘŚCI
 - 1.1. Wnioski o homologację EWG części są składane przez posiadacza znaku fabrycznego lub towarowego lub przez jego uprawnionego przedstawiciela.
 - 1.2. Dla każdego typu świateł postojowych oprócz wniosku należy złożyć także:
 - 1.2.1. krótki opis techniczny zawierający określenie typu zalecanej(-ych) żarówki(-ek), które muszą odpowiadać wymaganiom określonym przez Międzynarodową Komisję ds. Oświetlenia (CIE)
 - 1.2.2. rysunki (w trzech kopiach) na tyle szczegółowe, aby pozwalały na identyfikację typów świateł postojowych, przedstawiające w sposób geometryczny pozycję, w jakiej umieszczone są światła na pojeździe, osie obserwacji wzięte jako osie odniesienia w badaniach (kąt poziomy = 0°, kąt wierzchołkowy = 0°) oraz punkt stanowiący w wymienionym badaniu środek odniesienia;
 - 1.2.3. dwie próbki; jeśli światła stwarzają możliwość ich zainstalowania jedynie na jednej stronie pojazdu, to przedstawione dwie próbki świateł mogą być identyczne i odpowiednie dla umieszczenia jedynie po prawej stronie lub jedynie po lewej stronie pojazdu.
2. OZNAKOWANIA
 - 2.1. Próbkę każdego typu światła postojowego przedstawionego do homologacji EWG części muszą zawierać:
 - 2.1.1. znak fabryczny lub towarowy wnioskującego, które muszą być czytelne i nieusuwalne;
 - 2.1.2. oznakowanie czytelne i niedające się zetrzeć, wskazujące typ lub typy zalecanych lamp żarowych;
 - 2.1.3. oraz przestrzeń wystarczającą aby umieścić w niej znak homologacji EWG części oraz dodatkowe symbole opisane w pkt 4; przestrzeń ta jest wskazana na rysunku wspomnianym w ppkt 1.2.2.
3. HOMOLOGACJA EWG CZĘŚCI
 - 3.1. Jeżeli dwie próbki złożone zgodnie z pkt 1 spełniają wymagania załączników I, II, IV, V i VI, przyznawana jest homologacja EWG części oraz przydzielony zostaje znak homologacji EWG części.
 - 3.2. Numer ten nie jest przydzielany dla żadnego innego typu świateł postojowych.
 - 3.3. W przypadku gdy homologacja EWG części jest wymagana dla typu oświetlenia i przyrządu wysyłającego światło obejmującego światła postojowe i inne lampy, może zostać wydany znak homologacji części pod warunkiem że światła spełniają wymagania niniejszej dyrektywy oraz że wszystkie inne lampy tworzące część oświetlenia, oraz przyrząd wysyłający światło, dla którego wymagany jest znak homologacji EWG części, spełniają wymagania szczególnej dyrektywy mającej do nich zastosowanie.
4. ZNAKI
 - 4.1. Każde światło postojowe odpowiadające typowi przyjętemu zgodnie z niniejszą dyrektywą posiada znak homologacji EWG części.

- 4.2. Znak ten składa się z prostokąta otaczającego małą literę „e”, po której następuje(-a) numer(-y) lub litera(-y) charakterystyczna(-e) dla Państwa Członkowskiego, które przyznało homologację EWG części:
- 1 – Niemcy,
 - 2 – Francja,
 - 3 – Włochy,
 - 4 – Niderlandy,
 - 6 – Belgia,
 - 11 – Zjednoczone Królestwo,
 - 13 – Luksemburg,
 - 18 – Dania,
 - IRL – Irlandia.
- Musi on również obejmować numer homologacji EWG części odpowiadający numerowi świadectwa homologacji EWG części wydanego dla danych świateł postojowych.
- 4.3. W następujących przypadkach znak homologacji EWG części jest uzupełniony o dodatkowy symbol „P”.
- 4.4. Każdy numer homologacji EWG części musi zostać umieszczony w dogodnym miejscu obok prostokąta otaczającego literę „e”.
- 4.5. Znak homologacji EWG części oraz dodatkowe symbole muszą być dołączone do soczewki lampy lub jednej z soczewek w sposób trudno ścieralny i czytelny, nawet jeśli światła postojowe są przymocowane do pojazdu.
- 4.6. Przykład znaku homologacji EWG części oraz dodatkowy symbol są wskazane w Dodatku.
- 4.7. W przypadku wydania dla typu oświetlenia oraz przyrządu wysyłającego światło obejmującego światła postojowe i inne lampy, jednolitej homologacji EWG części zgodnie z ppkt 3.3, może zostać dołączony jedynie jeden znak homologacji EWG części składający się z:
- prostokąta otaczającego literę „e”, po której następuje(-a) litera(-y) lub numer(-y) charakterystyczny(-e) dla państwa, które przyznało homologację EWG części,
 - numeru homologacji EWG części,
 - dodatkowego symbolu wymaganego przez różne dyrektywy, zgodnie z którymi wydawana jest homologacja EWG części.
- 4.8. Wymiary części znaku nie mogą być mniejsze niż największe z minimalnych wymiarów określonych dla indywidualnych oznakowań, określonych przez dyrektywy na mocy których przyznano homologację EWG części.
-

Dodatek

Przykład znaku homologacji EWG części

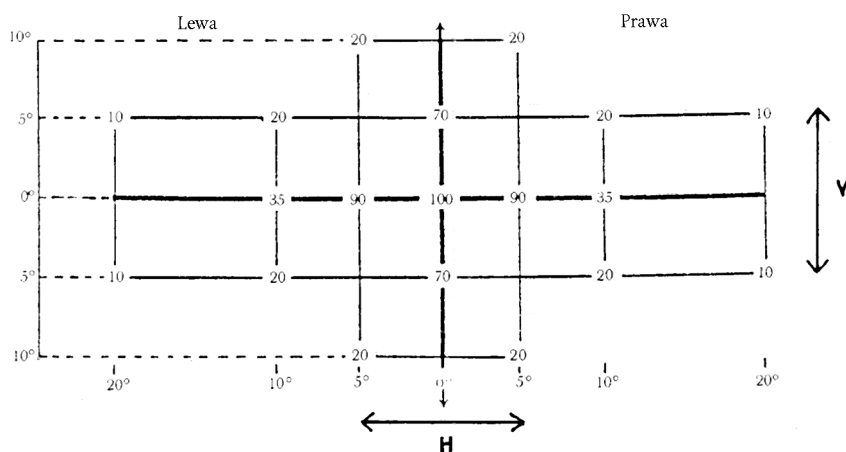

Urządzenie noszące znak homologacji EWG części pokazane powyżej jest światłem postojowym, które uzyskało homologację typu EWG w Zjednoczonym Królestwie (e 11) zgodnie z numerem 1471.

ZAŁĄCZNIK V

POMIARY FOTOMETRYCZNE

1. METODY POMIAROWE
 - 1.1. Podczas pomiarów fotometrycznych zapobiega się wystąpieniu odbicia rozproszonego za pomocą odpowiedniego maskowania.
 - 1.2. W przypadku zakwestionowania wyników pomiarów, pomiary należy przeprowadzić w taki sposób, aby spełniały następujące wymagania:
 - 1.2.1. odległość pomiaru zezwala na zastosowanie prawa odwrotności kwadratu odległości;
 - 1.2.2. sprzęt pomiarowy jest taki, aby apertura kątowa odbiornika widziana ze środka odniesienia światła była zawarta między 10° a 1° .
 - 1.2.3. wymóg natężenia dla określonego kierunku obserwacji jest uważany za spełniony jeśli wymóg ten odpowiada kierunkowi różniącemu się o nie więcej niż 15° od kierunku obserwacji.
2. TABELA STANDARDOWEGO ROZKŁADU NATĘŻENIA ŚWIECENIA

- 2.1. Kierunek $H = 0^\circ$ i $V = 0^\circ$ odpowiada osi odniesienia (która, gdy światło zamontowane jest na pojeździe, musi być pozioma i równoległa do środkowej wzdłużnej płaszczyzny pojazdu oraz skierowana w wymaganym kierunku widoczności). Oś przechodzi przez środek odniesienia. Wartości podane w tabeli określają także dla różnych kierunków pomiarów, minimum natężenia stanowiące procent minimum wymaganego w osi dla każdego światła (w kierunku $H = 0^\circ$ i $V = 0^\circ$).
- 2.2. Jeśli badanie wzrokowe światła ujawni znaczące miejscowe różnice natężenia, należy dokonać kontroli gwarantującej, że natężenie mierzone między dwoma kierunkami pomiaru określonego w ppkt 2.1 jest:
 - 2.2.1. poniżej 50 % niższego z dwóch natężeń minimalnych zalecanych dla tych kierunków pomiarów, w przypadku minimalnej specyfikacji;
 - 2.2.2. powyżej niższego z dwóch maksymalnych natężeń zalecanych dla tych kierunków pomiarów, zwiększonych o ułamek wyrażony jako funkcja liniowa różnicy między natężeniami zalecanymi dla wymienionych kierunków pomiaru, w przypadku specyfikacji maksymalnej.

ZAŁĄCZNIK VI

BARWA WYSYŁANEGO ŚWIATŁA

WSPÓŁRZĘDNE CHROMATYCZNE

CZERWONY:	$\left\{ \begin{array}{ll} \text{ograniczenie od strony żółtego:} & y \leq 0,335 \\ \text{ograniczenie od strony purpurowego:} & z \leq 0,008 \end{array} \right.$
BIAŁY:	$\left\{ \begin{array}{ll} \text{ograniczenie od strony niebieskiego:} & x \geq 0,310 \\ \text{ograniczenie od strony żółtego:} & x \leq 0,500 \\ \text{ograniczenie od strony zielonego:} & y \leq 0,150 + 0,640 x \\ \text{ograniczenie od strony zielonego:} & y \leq 0,440 \\ \text{ograniczenie od strony purpurowego:} & y \geq 0,050 + 0,750 x \\ \text{ograniczenie od strony czerwonego:} & y \geq 0,382 \end{array} \right.$
BURSZTYNOWY:	$\left\{ \begin{array}{ll} \text{ograniczenie od strony żółtego:} & y \leq 0,429 \\ \text{ograniczenie od strony czerwonego:} & y \geq 0,398 \\ \text{ograniczenie od strony białego:} & z \leq 0,007 \end{array} \right.$

Przy kontroli charakterystyki kolorometrycznej jest używane źródło światła, którego temperatura barwna jest równa 2854 K, co odpowiada źródłu światła typu A, określonego przez Międzynarodową Komisję ds. Oświetlenia (CIE).
